★★★ కుతి ★★★

★ శ్రీ సిందం ★

సాయంకాలం ఆరుగంటల లోకల్ కెవల్ బారక్స్ చేరగానే బిలబిలమంటూ ఎక్కాం ఆఫీసు జనమంతా ; అది చిట్ట చివరి కంపార్టుమెంట్. అందులో నలుగు రైదుగురు పాసింజర్స్‌కంటే ఎక్కువ మంది లేరు. అసలు బొల్లారంనుంచి సాయంకాలంపూట సికింద్రాబాద్ వచ్చే జనం తక్కువగా ఉంటారు. పై స్టేషన్లలోకాని జనం రద్దీ ఎక్కువ కాదు.

రైలు కదిలింది. మా మిత్రులు కొంతమంది తీరికగా ఒకచోట చేరి ఆఫీసు రాజకీయాలు, సెంట్రల్ గవర్నమెంటు వారు ప్రకటించిన డి. ఎ. (కరువుభత్యం) గురించి తీవ్రమైన చర్చలోపడ్డారు. మరి నలుగురు ఓ పక్కగా కూచుని పేకాట మొదలెట్టారు. రైల్వేగాంగు' కూలీలు దారి కడ్డంగా పెట్టిన పలుగులు, పారలు, తప్పుకుని ఓ చోట కూచుందామని రెండడుగులు వేశాను.

కట్టెలాంటి చెయ్యి నన్ను ఆపింది. పక్కకు తిరిగి చూశాను. విండోపక్కగా ఓ ముసలాడు రెండు కాళ్లూ కడుపులో దాచుకున్నట్టుగా ముడుచుకుని కూచుని నావేపు చూసి ఏవిటో మాట్లాడుతున్నట్టు అనిపించింది ; ముందుకుపోయి కూచునే హడావుడిలోఉన్న నేను చకచక రెండడుగులు వేసి ఒకచోట కూలబడ్డాను.

దగ్గర్లోనే కూచున్న నా వేపుచూస్తూ మెల్లిగా ఆ వ్యక్తి అస్పష్టంగా ఏవిటో గొణగటం గమనించేను. అప్పుడే ఇంజను పెట్టిన కూతలో అతని గొణుగుడేవిటో సరిగ్గా వినిపించలేదు.

చిరిగిపోయిన పాత చొక్కా, మురికి పడుతోన్న ముతకపంచె, ముగ్గుబుట్ట లాంటి తల, ఎడమ కనుకొలకులో పుసి కట్టి తెల్లటి ముద్దలా అంటుకుని వుంది. కుడికన్ను కొంచెంగా వాచిఉంది. ఎవరో బిచ్చగాడు కాబోలు అనుకున్నాను. అతనింకా ఏమిటో గొణుగుతూనే వున్నాడు, ఆ గొణుగుడు ఏ బాధలోనా అని విన

టానికి ప్రయత్నించేను. పెద్ద దగ్గుతెర వచ్చి తనమాటలను మింగేసింది.

ఆకలా ? దాహమా ? పైసలా? ఏం కావాలతనికి? అతనిబాధ ఏమిటో నాకు అర్థము కాలేదు మిత్రులు కొంత దూరంలో నుంచుని ఎవరి గొడవలో వాళ్ళున్నారు.

అమ్మగూడ స్టేషన్ వచ్చింది, ట్రైన్ ఆగింది, ఎవరో షోకిలా కుర్రాడు ఒక్కడే మా కంపార్టుమెంట్‌లోఎక్కేడు. అలికిడి విని ఆ ముసలాడు మళ్ళా ఏవిటో గొణిగాడు, లోపలికి వచ్చే కుర్రాణ్ణి చేత్తో ఆపి ఏదోసైగ చేశాడు తోసుకువచ్చే దగ్గు తెరని ఆపుకుంటూ!

"ఏంకావాలి తాతా!"షోకిలా కుర్రాడు అడిగేడు.

"ఏక్ బీడీ పిలావ్!" తాత మాటలు అప్పటికి వినిపించాయి.

"హమారే పాస్‌నయ్" అంటూ కుర్రాడు డోర్‌దగ్గరకి పోయి బయటకు చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

"ఏక్ బీడీ పిలావ్ బాబా !"

అతని బాధ అప్పుడర్థమైంది నాకు. అతనికి ఒక్కబీడీ కావాలి, అది నావద్ద లేదు, సిగరెట్‌కాని బీడీకాని త్రాగే అల వాటు నాకు లేదు.

దూరంగా మాట్లాడుకొంటున్న మిత్రులవేపు చూశేను. 'చారి' అప్పుడే సిగరెట్ వెలిగిస్తున్నాడు. గబగబా నడచి వెళ్ళి "చారీ! ఓ సిగరెట్ ఇలా తే!"అని అడిగేను.

"రావ్! ఎప్పట్నుంచి ఈ అలవాటు" అన్నాడు చారి వ్యంగ్యంగా నన్ను తేరి పారజూస్తూ.

ఈ క్షణంనుంచే. తొరగా ఓ సిగ రెట్ ఇవ్వు!" అన్నాను. క్రితం రోజే ధూమపానంమీద ఓ ఉపన్యాసం లాంటిది దంచేసి ఆఫీసునుంచి స్టేషన్‌కి వచ్చే దోవలో సిగరెట్లుతాగవద్దని హితోపదేశం చేశేను చారికి ! అదంతా ఏకరువు పెట్టి చారి నన్ను ఎగతాళి చేస్తాడేమో నను కున్నాను. కాని ఏ మూడ్‌లో ఉన్నాడో చారి మారుమాట్లాడకుండా ఓ సిగరెట్ అందించేడు. గబగబ వెనక్కి నడిచివచ్చి "ఇదో తాతా!" అంటూ సిగరెట్ తాతకు అందించేను.

'సిగరెట్ నక్కో ! హమ్‌కో బీడీ హోనా' అంటూ ఆ సిగరెట్ కింద విసిరి కొట్టేడు తాత ! సిగరెట్ ఎక్కడో ఓ మూల పడిపోయింది !

పాపం తాతా ! హతాశుడైనట్టు అతని ముఖం చూస్తేనే తెలుస్తోంది. రైలు కదిలి పోతోంది. ముందు స్టేషన్ రామ క్రిష్టాపురంలో నూ ఆఫీసు ప్యూన్లు జంగయ్యకాని బాలయ్యకాని ఎక్కుతారు. ఇద్దరూ బీడీలు తాగుతారు. ఎవరినైనా అడిగి ఓ బీడీ తాతకు ఇప్పించవచ్చు ననుకున్నాను.

తాత గొణుగుడు కొనసాగుతోంది ! శరీరంలో వణుకు వస్తోంది. దగ్గు తెర వచ్చినప్పుడల్లా ఇంతకళ్ళె కింద ఉమ్ము తున్నాడు. అతని దగ్గరికి వెళ్ళటానికే అసహ్యం వేస్తోంది. ఇక అతనికి బీడీ ఎవరిస్తారు ?

రామక్రిష్టాపురం స్టేషన్ వచ్చింది. ఆతురతతో చూశేను ప్లాట్‌ఫారమ్‌మీదికి. ఆఫీసులో లేటుగా బయల్దేరిన వాళ్లు ఆ స్టేషన్‌కి వస్తారు. అదేం చిత్రమో

ఆరోజు ఎవరూ రాలేదు. ముందే ఇ.ఎమ్సీ. కాలేజి నుంచి బస్‌లో సికింద్రాబాద్ వెళ్ళిపోయి ఉంటారనుకున్నాను, నెల మొదటి వారమేకదా। జేబుల్లో పైసలు మెదులుతోంటే బస్సుల్లో పోతారు. పల్చనయితే ట్రైనుకి వస్తారు బస్సు కంటె ట్రైను చౌక మరి।

ట్రైను రామకృష్ణాపురం దాటింది. సఫీల్‌గూడ చేరుకుంటోంది.

"ఏక్ బీడీ పిలావ్ బాబా ?' తాత కంపార్ట్‌మెంట్ అంతా కలయాజూస్తూ అర్థిస్తున్నాడు.

ట్రైన్ సఫీల్‌గూడలో ఆగింది. ఎవరో ఇద్దరు, ముగ్గురు ఎక్కారు చేయి జాపి వాళ్ళందర్నీ అడిగేడు తాత। బాబా। ఏక్ బీడీ హైతో పిలావ్।" అని దీనంగా నేనూ ఆతురతగా చూశేను ఎవరైనా ఒక్క బీడి ఇస్తారేమోనని।వాళ్ళు అతన్ని రోతగా చూస్తూ తొలగిపోయి దూరంగా కూచుని మాటల్లోపడ్డారు, ట్రైను మళ్ళా కదిలింది।

"ఏక్ బీడీ పిలావ్ బాబా."ఆమాటలు నాకు బాణాల్లా గుచ్చుకొంటున్నాయి. సికింద్రాబాద్ స్టేషన్‌లో ఓ బీడికట్టకొని ఇవ్వాలని నిర్ణయించుకున్నాను.

మల్‌కాజ్‌గిరి వచ్చింది, మామిత్రులు అక్కడ దిగిపోయారు. ఆ స్టేషన్‌లో ఎక్కినవాళ్ళు కొంతమంది హడావుడిగా వచ్చి సీట్లు చూసుకుని కూచుండి పోయారు. అందరితో "ఏక్ బీడీ పిలావ్ బాబా" అని మొరపెట్టుకున్నాడు తాత. అతని గొడవ ఎవరికొక్కావాలి. ఒక్కరైనా బీడీ తాతకు అందిస్తారేమోనని చూశాను, ప్చ్। ఏవరూ ఇవ్వలేదు. ఓ స్త్రీ మాత్రం ఐదు పైసల బిళ్ళ ఇచ్చింది. విసిరికొట్టేడు తాత। కోపం, విసుగు తాత ముఖంలో కనిపించేయి।

'పైసే నక్కో. హమ్‌కో ఏక్ బీడీ పిలావ్।' ఆ కంఠంలో కసి, ఆవేదనతో శరీరం వణుకుతున్నట్టు తోచింది. ఆ బీడీ దొరక్కపోతే ఆ సమయంలో అతను చచ్చిపోతాడేమో ననిపించింది। చేతులు నులుముకుంటూ అటూ ఇటూ చూశేను ఏవరైనా ఒక్క బీడీ ఇస్తారేమోనని। అతని గొడవ పడలేక ఎవరో సిగరెట్ అందించేరు। అదీ ఒక్క వణికింపుతో కిందపడి పోయింది।

ట్రైన్ మల్‌కాజ్‌గిరి దాటి లాలాగూడ చేరింది।

ఆగగా దిక్కులు చూశేను। ట్రైనులోకి ఎక్కుతోన్న జనాన్ని చూస్తూ - 'ఏక్ బీడీ పిలావ్ బాబా.' అని అర్థిస్తున్నాడు తాత। మాట మాటకీ పెదాలు తడుపుకుంటున్నాడు, గుటకలు వేస్తున్నాడు. అతని మొర ఆలకించే వాళ్ళెవరూ ఉన్నట్లు కనిపించలేదు. సిగరెట్ కాని బీడీ కాని తాగటం అలవాటు చేసుకొని నాపై నాకే ద్వేషం పుట్టుకొచ్చింది। నన్ను నేను తిట్టుకున్నాను నాలో నేనే।

లాలాగూడలో ట్రైన్ కదిలింది.వచ్చేదే సికింద్రాబాద్। అక్కడ తాతకు ఓ బీడీకట్ట కొనివ్వచ్చుననుకొన్నాను.

ఇంతలో ఎవరో రన్నింగ్ ట్రైనులో ఎక్కి మాకంపార్టుమెంట్‌లోకి వచ్చేడు. నా పక్కనేవచ్చి కూచుని 'ఫలక్‌నామా పోత' అన్నాడు. అవునంటూ తలూపేను.

'ఏక్ బీడీ పిలావ్। ఇత్నేబాబూ లోగ్‌హై।' అని ఆగి ఆగి హీన స్వరంతో దీనాతి దీనంగా మొరపెట్టుకునే తాత గొంతు అతని చెవిని పడింది।

నెత్తికి చుట్టుకున్న తలగుడ్డ దులిపేడు। జేబులు తడుముకున్నాడు. ఓజేబులోంచి బీడీలు అయిపోయిన ఖాళీ పొట్లం బైటపడింది. నా ప్రాణం ఉసూరుమంది। అతనూ నిరుత్సాహ పడిపోయినట్లయి మళ్ళా వెంటనే ఏదో గుర్తు వచ్చినట్లు చొక్కా పక్కజేబులోకి చేయి పోనిచ్చేడు కాళీ చేయి మళ్ళా పైకి వచ్చింది. మళ్ళా వెంటనే బొడ్లో దోపుకునివున్న ఓ పాత తోలు సంచితీసి అరలు వెతికేడు। చూపుడు వేలుకీ నడిమి వేలుకీ మధ్య ఇరుక్కుని గాలంలో తగులుకున్న చేపలా బైటపడిందో బీడీముక్క। అదీ సగం కాల్చింది। దానివేపూ తాతవేపూ క్షణంసేపు చూశేడు। ఏమనుకున్నాడో ఏమో ఆ బీడీముక్క తాత చేతులో పెట్టేశాడు। తేలిగ్గా నిట్టూర్చేను నేను.

"థోడా మాచెస్ హైతో దేదో బాబూ।" తాతకు మరో సమస్య ఎదురయింది, తీరా బీడీముక్క దొరికాక అది కాల్చుకుందుకి నిప్పులేదు।

ఇంతలో స్పెషల్ స్క్వాడ్ ప్రత్యక్షమై రెండువేపుల నుంచీ టికట్ చెకింగ్ మొదలుపెట్టేరు. వారివెంట యమభటుల్లా పోలీసులున్నారు.

"థోడా మాచెస్ దేదో భాయీ।" తాత ఆక్రందన। నాకు మరో దిగులు పట్టుకుంది తాతదగ్గర టికెట్ ఉందోలేదో అని। ఓ T. T. E తాతను సమీపించి "టికెట్ దిఖావ్।" అని గదమాయించేడు. అప్పుడే ట్రైన్ సికింద్రాబాద్ ప్లాట్‌ఫారమ్‌పై ప్రవేసించింది.

టికట్ అడగ్గానే తాత తడబడ్డాడు। బీడీ ముక్కని ఓ చేత్తో పట్టుకుని మరో చేత్తో జేబు వెతుక్కున్నాడు; తాత ముఖం వెలవెలబోవటం గమనించేను. తను కూచున్నచోట, కాళ్ళ దగ్గర గాభరాగా వెదుకుతున్నాడు. టి. టి. ఇ. ముఖం జేవురించింది। 'ఉల్లో బద్మాష్।' అంటూ మెడపైగా చొక్కా కాలర్ పట్టుకుని తాతని లేపేడు। తాత చేతులో బీడీ ముక్క అలానే ఉంది:

'హమ్ టికట్ ఖరీదా. కిదర్ ఘూమ్ గయా।' అంటూ గాదదికంగా గొణిగే తాతని అప్పుడే ఆగిన ట్రైన్ లోంచి కిందికి తోశేడు టి. టి. ఇ. ఉర్దూలో తిడుతూ।

'గాలీ మత్ దో, హమ్‌నే టికట్ ఖరీదా।' అంటూ ప్లాట్‌ఫారమ్ మీద పడిన తాత జేబులోంచి పసుపురంగు టికెట్ కింద పడింది. కిందపడిన టికెట్ పోలీస్ అందుకుని టి. టి. ఇ. చేతులో పెట్టేడు.

'చలో ఆబ్‌కేలియే తుమ్ బచ్ గయా" అంటూ టి. టి. ఇ. వెళ్ళిపోయాడు.

వాళ్ళటు వెళ్ళగానే తాతకోసం చూశేను। ఎటుపోయాడో అతని జాడే కనిపించలేదు। ఇంతకీ ఆ బీడీపీకయినా కాల్చుకున్నాడో లేదో అనుకుంటూ ట్రైను దిగి స్టేషన్ బైటకి వచ్చేను.

అక్కడ ఓ మూలగా పల్లీలమ్మే కుర్రాడి దగ్గరున్న నిప్పు ముంతలో ఆ ఎంగిలిబీడీ పీక కాల్చుకుంటూ కనిపించేడు తాత।

తన్మయంలో బీడీముక్క కాల్చుకుంటున్న తాతనిచూసి సంతోషించాను.

(సమాప్తం)

అనామిక